

VENDIM
Nr. 50, datë 26.7.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 14.6.2016 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen nr. 34 Akti, që i përket:

KËRKUESE: Sindikata e Punonjësve të Policisë së Shtetit

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Gjykata Administrative e Apelit,

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, Këshilli i Ministrave,
Ministria e Punëve të Brendshme.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rrjedhojë e mosgjykimit brenda një afati të arsyeshëm.

Shfuqizimi si të papajtueshme me Kushtetutën i neneve 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit nr. 49, datë 3.5.2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 50, 55/1, 55/2, 59/1/c, 100, 116, 118, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë; nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ); Deklarata Ndërkombëtare e të Drejtave të Njeriut; Konventa e Organizatës Ndërkombëtare të Punës e Gjenevës nr. 155, datë 3.6.1981; Karta Sociale Evropiane e të Drejtave.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Vladimir Kristo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkesit, që është shprehur për pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Këshilli i Ministrave, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë dhe Ministria e Punëve të Brendshme, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe pasi diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesja është organizatë sindikale e themeluar sipas legjislacionit në fuqi, e cila ka për qëllim mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të ligjshëm të punonjësve të Policisë së Shtetit.

2. Në datën 23.12.2015 kërkuesja i është drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë me kërkesëpadi me objekt detyrimin e Këshillit të Ministrave të nxjerrë aktet normative për zbatim të neneve 61/1, 67, 68/4, 69/3, 70/2, 71, 72/2, 75/1/ç, 75/2 dhe 81/2 të ligjit nr. 108, datë 31.7.2014, “Për Policinë e Shtetit”, si dhe detyrimin e palës së paditur t’i shpërblejë dëmin moral paditësit në shumën 1 (një) lek.

3. Për sigurimin e padisë kërkuesja ka paraqitur po në të njëjtën datë kërkesë për sigurim padie me objekt pezullimin e ligjit nr. 108, datë 31.7.2014, “Për Policinë e Shtetit”, dhënien fuqi të ligjit nr. 9749, datë 4.6.2007, “Për Policinë e Shtetit” dhe vendosjen e masës së sekuestros në fondin e palës së paditur për shumën 1 (një) lek deri në përfundimin e gjykimit të çështjes së lartpër-mendur.

4. Kërkuesja parashtroi se deri në datën e paraqitjes së kërkesës përpara kësaj Gjykate (22.1.2016)

kërkesëpadia dhe kërkesa për pezullim nuk janë hedhur akoma në short dhe se nuk ka asnjë informacion lidhur me këto dy akte procedurale.

5. Lidhur me objektin e dytë të kërkesës, shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të neneve 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit nr. 49, datë 3.5.2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrë-veshjeve administrative” (ligji nr. 49/2012), rezulton se Kuvendi i Shqipërisë ka miratuar ligjin nr. 49/2012 me objekt përcaktimin e rregullave të detyrueshme për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative, si dhe statusin e gjyqtarëve që shërbejnë në to; juridiksionin dhe kompetencën e gjykatave administrative; parimet dhe procedurën e gjykimit, palët në proces dhe personat e tjerë në gjykimin administrativ; vendimet gjyqësore administrative dhe ekzekutimin e tyre (neni 1).

6. Ligji i lartpërmendur është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 53, datë 16.5.2012 dhe ka hyrë në fuqi (sipas nenit 73 të tij) 15 ditë pas këtij botimi, pra në datë 31.5.2012.

7. Pavarësisht se ligji nr. 49/2012 ka hyrë në fuqi në datën 31.5.2012, ai ka filluar të zbatohet vetëm pjesërisht për shkak të kohës së domosdoshme që nevojitej për ngritjen dhe funksionimin efektiv të gjykatave administrative, sipas parashikimeve të shprehura posaçërisht në të.

8. Ligji nr. 49/2012, në kreun X të tij “*Dispozita kalimtare dhe të fundit*”, në pikën 1 dhe 5 të nenit 70 “*Fillimi i funksionimit të gjykatave administrative*” parashikon: “1. *Gjykatat administrative të shkallës së parë, Gjykata Administrative e Apelit dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë fillojnë funksionimin e tyre në mënyrë të njëkohshme.*” 5. *Data e fillimit të funksionimit të gjykatave administrative caktohet me dekrete të Presidentit të Republikës, me propozimin e Ministrit të Drejtësisë*”.

9. Në zbatim të nenit 70/5 të ligjit 49/2012, bazuar në propozimin e ministrit të Drejtësisë, Presidenti i Republikës ka nxjerrë dekretin nr. 8349, datë 14.10.2013, në të cilin ka përcaktuar datën 4.11.2013 si ditën e fillimit të funksionimit të gjykatave administrative. Kjo datë shënoi dhe fillimin e efekteve të plota juridike dhe zbatimin në tërësi të ligjit nr. 49/2012 lidhur me juridiksionin, kompetencën dhe procedurën e gjykimit të çështjeve që kanë për objekt mosmarrëveshjet administrative të përmendura në nenin 7 të tij.

II

10. *Kërkuesja* i është drejtuar Gjykatës Kushte-tuese (Gjykata) duke parashtruar në mënyrë të përmblendhur këto argumente:

A. Për kërkesën për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor:

10.1 Është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si pasojë e mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm të parashikuar nga neni 42/2 i Kushtetutës. Kërkuesja pretendon se edhe pse neni 28/3 i ligjit nr. 49/2012 për shqyrtimin e kërkesës për sigurimin e padisë parashikon një afat prej 5 ditësh nga data e paraqitjes në gjykatë, çështja ende nuk është gjykuar nga Gjykata Administrative e Apelit Tiranë.

B. Për kërkesën për shfuqizimin si të papajtueshme me Kushtetutën të neneve 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit nr. 49/2012:

10.2 Kërkuesja parashtron se legjitimohet *ratione personae* në kuptim të rregullimit të parashikuar nga neni 134/1/f dhe neni 49/2 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, si dhe *ratione temporis*, pasi e ka paraqitur kërkesën brenda afatit 3-vjeçar të parashikuar nga neni 50 i ligjit organik të kësaj Gjykate, duke pasur parasysh se ligji i kundërshtuar ka gjetur zbatim me dekretin nr. 8349, datë 14.10.2013, “Për fillimin e funksionimit të gjykatave administrative”. Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, përderisa kërkuesja ka për objekt të veprimtarisë së saj mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të punonjësve të Policisë së Shtetit, ku, ndër të tjera, hyn edhe e drejta për t’u drejtuar gjykatës për kundërshtimin e akteve që lidhen me marrëdhëniet e punës që rregullohen nga ana e ligjit të kundërshtuar, ekziston lidhja e drejtpërdrejtë ndërmjet veprimtarisë së saj dhe normave të kundërshtuara.

10.3 Nenet 50 dhe 63 të ligjit të kundërshtuar cenojnë të drejtën për një proces të rregullt ligjor (neni 42 i Kushtetutës), si dhe të drejtën për t’u dëgjuar (neni 33 i Kushtetutës) sepse parashikojnë të drejtën e gjykatës administrative të apelit dhe Gjykatës së Lartë të gjykojnë në dhomë këshillimi, pa praninë e palëve.

10.4 Nenet 45 dhe 56 të ligjit cenojnë nenin 43 të Kushtetutës, sepse kufizojnë respektivisht të drejtën e ankimit në gjykatën administrative të apelit dhe të drejtën për rekurs. Në këtë mënyrë këto dispozita cenojnë edhe nenin 135 të Kushtetutës.

10.5 Nenet e kundërshtuara bien ndesh me nenin 6 të KEDNJ-së lidhur me sigurinë juridike, për sa kohë vendimet mund të ndryshohen pa praninë e palëve.

10.6 Nenet e kundërshtuara cenojnë të drejtën e aksesit në gjykatë.

11. *Subjektet e interesuara kanë prapësuar me shkrim në mënyrë të përmbledhur si më poshtë vijon:*

A. Për kërkesën për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor:

11.1 *Këshilli i Ministrave.*

11.1.1 Kërkesja duke iu drejtuar Gjykatës Kushtetuese brenda një kohe shumë të shkurtër nga momenti i depozitimit të kërkesëpadisë ka penguar Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë të vijojë në gjykimin e çështjes.

11.1.2 Detyrimi i Këshillit të Ministrave për të nxjerrë aktin nënligjor në zbatim të ligjit nr. 108/2014 përbën një aspekt formal të procesit dhe jo një kusht që lidhet drejtpërdrejt me realizimin e të drejtave materiale që rrjedhin nga ligji. Për pasojë, mosnxjerrja e aktit nënligjor nga Këshilli i Ministrave nuk pengon kërkesën të realizojë të drejtat materiale.

11.1.3 Kërkesja nuk i ka ezauruar të gjitha instancat administrative, pasi në bazë të nenit 30 të ligjit nr. 9000/2003, subjektit që i është cenuar një e drejtë ose një interes i ligjshëm ka të drejtë të ankohet te Kryeministri kundër aktit të ministrit ose të drejtuesit të institucionit qendror në varësi të Kryeministrit, sipas procedurave të parashikuara në Kodin e Procedurave Administrative (KPA).

11.2 *Ministria e Punëve të Brendshme.*

11.2.1 Në seancën e datës 18.4.2016 Gjykata Administrative e Apelit Tiranë, lidhur me kërkesën për themelin e çështjes, ia ka dërguar aktet Gjykatës së Lartë për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës funksionale, duke caktuar si seancë të radhës datën 18.5.2016. Ndërsa në momentin e shqyrtimit të kërkesës për sigurim padie nga ana e Gjykatës Administrative të Apelit, pala kërkuese ka hequr dorë nga kjo kërkesë.

11.2.2 Me vendimin nr. 1, datë 15.1.2016 të Këshillit të Lartë të Drejtësisë, "Për miratimin e propozimit për shtimin e numrit të gjyqtarëve në Gjykatën Administrative të Apelit" dhe dekretimin e emërimit të tyre nga Presidenti i Republikës në datën 15.3.2016, janë rihedhur në short çështjet e regjistruara në atë gjykatë. Kjo rrethanë ka ndikuar në kohëzgjatjen e procedurave të regjistruara në Gjykatën Administrative të Apelit Tiranë.

11.2.3 Bazuar në jurisprudencën e GJEDNJ-së, arsyeshmëria e afatit nuk duhet konsideruar *stricto sensu*, por *lato sensu*. Për pasojë, afati ligjor që i referohet pala kërkuese nuk mund të barazohet me afatin e arsyeshëm.

B. Për kërkesën për shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të neneve 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit nr. 49/2012:

11.3 *Këshilli i Ministrave.*

11.3.1 Kërkesja nuk legjitimohet *ratione materiae* për vënien në lëvizje të Gjykatës, sepse nuk ka arritur të provojë një interes të drejtpërdrejtë, të sigurt dhe vetjak në çështjen konkrete midis misionit për të cilin është krijuar, veprimtarisë që ajo kryen dhe pasojave që rrjedhin nga nenet 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit 49/2012.

11.3.2 Nenet 45 dhe 56 të ligjit nr. 49/2012 kanë klasifikuar një grup çështjesh, të cilat, për shkak të vlerës së vogël të objekti të padisë, nuk mund të ankimohen në një shkallë më të lartë në respekt të parimit të proporcionalitetit, sikurse ka analizuar edhe vendimi unifikues nr. 3, datë 6.12.2013 i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

11.3.3 Kufizimi i së drejtës së ankimit, i parashikuar në nenet 45 dhe 56 të ligjit nr. 49/2012, është i arsyeshëm dhe në proporcion me interesin publik për të cilin ligjvënësi e ka parashikuar këtë kufizim. Interesi publik i identifikuar ka të bëjë me nevojën e një administrimi sa më të mirë, efektiv dhe efikas të drejtësisë, duke i dhënë zgjidhje sa më të shpejtë mosmarrëveshjeve administrative dhe duke arritur paqen sociale me kosto sa më të ulët për shtetin dhe publikun.

11.3.4 Nenet 50 dhe 63 të ligjit 49/2012, duke parashikuar respektivisht rastet kur Gjykata

Administrative e Apelit apo Kolegji Administrativ gjykojnë në dhomë këshillimi, nuk cenojnë asnjë prej elementeve të procesit të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së.

11.4 *Kuvendi i Shqipërisë*

11.4.1 Nenet 45 dhe 56 të ligjit nr. 49/2012 kanë vendosur një kufizim të së drejtës së ankimit në respekt të parimit të proporcionalitetit. Qëllimi i ligjvënësit në vendosjen e pragut si kusht për të ushtruar të drejtën e ankimit/të rekursit, ka qenë shmangia e mbingarkesave të gjykimeve të mosmarrëveshjeve administrative me vlerë të vogël padie, duke i dhënë fund gjykimit në shkallë të parë në rastin e nenit 45 dhe në shkallë të dytë në rastin e nenit 56 të ligjit. Ky kufizim mbi të drejtën e ankimit është vendosur duke mbajtur parasysh interesin publik në efektivitetin dhe shpejtësinë e gjykimit administrativ, si dhe vlerën e ulët të objektit të padisë (qëllimi i ligjshëm).

11.4.2 Nenet 45 dhe 56 të ligjit 49/2012 nuk cenojnë të drejtën për t'iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj (moscenim i thelbit të së drejtës).

11.4.3 Nenet 50 dhe 63 të ligjit 49/2012 duhet të lexohen në unitet me dispozitat e tjera të ligjit, qëllimi i të cilit është thjeshtimi i procedurave për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative, duke garantuar mbrojtjen efektive të të drejtave subjektive dhe interesave të ligjshëm të personave. Përparësi në këtë kontekst marrin elementet “dijeni mbi procesin, njoftimi i rregullt i palëve dhe mundësia për t'u shprehur”, të cilat garantohen nga ligji në fjalë. Mungesa e palëve dhe gjykimi mbi bazën e akteve shkresore nuk u heq asnjë mundësi palëve të realizojnë të drejtat e tyre, për më tepër kur atyre u jepet mundësia (sipas nenit 49 të ligjit) të paraqesin deri 5 ditë para seancës parashtrime me shkrim. Kjo veçori i përshtatet funksionit dhe natyrës së gjykimit administrativ të shpejtë dhe efektiv.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkeses

A.1 Për pretendimin për konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor

12. Kërkesja pretendon se është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor, si pasojë e mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm të parashikuar nga neni 42/2 i Kushtetutës. Sipas kërkeses, edhe pse neni 28/3 i ligjit nr. 49/2012 për shqyrtimin e kërkesës për sigurimin e padisë të depozituar prej saj parashikon një afat prej 5 ditësh nga data e paraqitjes në gjykatë, çështja ende nuk është gjykuar nga Gjykata Administrative e Apelit Tiranë.

13. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se në bazë të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, individit legjitimohet për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese, duke pretenduar cenimin e së drejtës për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm gjatë zhvillimit të procesit të gjykimit nga gjykata e zakonshme, për shkak se legjislacioni nuk parashikon mjete të tjera juridike efektive për mbrojtjen e kësaj të drejte kushtetuese (*shih vendimin nr. 81, datë 28.12.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në rastin në shqyrtim Gjykata konstaton se:

a) nga materialet bashkëlidhur kërkesës, kërkesë-padia si dhe kërkesa për sigurim padie edhe pse i janë drejtuar Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë, ato janë depozituar pranë Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë në datën 23.12.2015. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me shkresën nr. 4767/1 prot., datë 12.4.2016, sqaron se kërkesa është marrë në shqyrtim nga kjo gjykatë në datën 28.12.2015 (brenda afatit 5 ditor të parashikuar në nenin 28/3 të ligjit 49/2012) dhe se me vendimin nr. 80-2015-4873 ka vendosur moskompetencën e saj dhe dërgimin e akteve Gjykatës Administrative të Apelit si gjykatë kompetente. Në datën 26.2.2016 aktet i janë dërguar Gjykatës Administrative të Apelit Tiranë.

b) Gjykata Administrative e Apelit Tiranë, me shkresën nr. 847/1 prot., datë 15.4.2016, informon se çështja në fjalë është regjistruar në datën 1.3.2016 dhe seanca është caktuar në datën 18.4.2016. Në këtë seancë Gjykata Administrative e Apelit Tiranë kryesisht, sikurse rezulton nga shkresa nr. 20/1, datë 13.6.2016 e kësaj gjykate, me vendimin e datës 18.4.2016 ia ka dërguar aktet Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë për zgjidhjen e mosmarrëveshjes për kompetencën funksionale me

Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

c) nga shkresa nr. 20/1, datë 13.6.2016 e Gjykatës Administrative të Apelit, gjithashtu, vërehet se seanca e radhës është caktuar në datën 15.6.2016 në pritje të vendimit të Gjykatës së Lartë.

15. Bazuar në këto rrethana, Gjykata, nisur nga fakti se Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë dhe Gjykata Administrative e Apelit Tiranë nuk pranojnë të marrin për shqyrtim të njëjtën çështje administrative dhe se Gjykata e Lartë nuk është shprehur akoma për mosmarrëveshjen e kompetencës funksionale ndërmjet tyre, vlerëson se çështja e juridiksionit ndërmjet këtyre gjykatave për shqyrtimin e kërkesëpadisë dhe të kërkesës për sigurim padie të depozituara nga kërkuuesja nuk është zgjidhur akoma. Për pasojë, Gjykata nuk mund të shprehet mbi pretendimin për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm.

16. Nga sa më lart, Gjykata çmon se kërkuuesja nuk legjitimohet *ratione materiae* për t'iu drejtuar kësaj Gjykate.

A.2 Për pretendimin për shfuqizimin si të papajtueshme me Kushtetutën të neneve 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit nr. 49/2012.

17. Çështja e legjitimitetit të kërkueses (*locus standi*) sipas jurisprudencës kushtetuese përbën kusht procedural për të vënë në lëvizje juridiksionin kushtetues për kontrollin abstrakt të një norme ligjore (*shih vendimin nr. 1, datë 6.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Kërkuuesja pretendon se legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të rregullimit të parashikuar nga neni 134/1/f dhe neni 49/2 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese", si dhe *ratione temporis*, pasi e ka paraqitur kërkesën brenda afatit 3 – vjeçar të parashikuar nga neni 50 i ligjit organik të kësaj Gjykate, duke pasur parasysh se ligji i kundërshtuar ka gjetur zbatim me dekreten nr. 8349, datë 14.10.2013, "Për fillimin e funksionimit të gjykatave administrative". Lidhur me legjitimitetin *ratione materiae*, përderisa kërkuuesja ka për objekt të veprimtarisë së saj mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të punonjësve të Policisë së Shtetit, ku, ndër të tjera, hyn edhe e drejta për t'iu drejtuar gjykatës për kundërshtimin e akteve që lidhen me marrëdhëniet e punës që rregullohen nga ana e ligjit të kundërshtuar, sipas saj ekziston lidhja e drejtpërdrejtë ndërmjet veprimtarisë së saj dhe normave të kundërshtuara.

19. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar se kërkuuesja nuk legjitimohet *ratione materiae* për vënien në lëvizje të Gjykatës, sepse nuk ka arritur të provojë një interes të drejtpërdrejtë, të sigurt dhe vetjak në çështjen konkrete midis misionit për të cilin është krijuar, veprimtarisë që ajo kryen dhe pasojave që rrjedhin nga nenet 45, 50, 56 dhe 63 të ligjit 49/2012.

20. Gjykata vëren se bazuar në nenin 134/1/f të Kushtetutës, organizatat bëjnë pjesë në grupin e dytë të subjekteve që ushtrojnë në mënyrë të kufizuar të drejtën për t'iu drejtuar Gjykatës Kushtetuese, duke pasur legjitimitet kushtetues vetëm për çështjet që lidhen me interesat e tyre. Për të treguar që ka legjitimitet, subjekti iniciues ka detyrimin të provojë lidhjen e domosdoshme që duhet të ekzistojë ndërmjet interesit ligjor që ai ka dhe çështjes kushtetuese të ngritur (*shih vendimin nr. 1, datë 6.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Në kuptimin kushtetues dhe ligjor shoqatat paraqiten si bashkime vullnetare të shtetasve mbi bazën e ideve, bindjeve, pikëpamjeve e interesave të përbashkëta. Shoqatat duhet të provojnë lidhjen e drejtpërdrejtë midis misionit për të cilin janë krijuar apo veprimtarisë që ato kryejnë dhe pasojave që rrjedhin nga dispozitat që kërkojnë të shpallen si të papajtueshme me Kushtetutën. Vlerësimi nëse një organizatë ka ose jo mjaftu-eshëm interes, bëhet rast pas rasti, në varësi të rrethanave të çdo çështjeje të veçantë. Organizata që vë në lëvizje Gjykatën duhet të provojë se në çfarë mënyre ajo mund të preket në një aspekt të situatës së saj, pra duhet të provojë lidhjen e drejtpërdrejtë dhe të individualizuar që ekziston midis situatës së saj dhe normës që kundërshton. Interesi për të vepruar duhet të jetë i sigurt, i drejtpërdrejtë dhe vetjak. Ky interes konsiston tek e drejta e shkelur, te dëmi real ose potencial dhe jo te premisat teorike mbi antikushtetutshmërinë e normës që ka sjellë këtë cenim të interesit (*shih vendimin nr. 1, datë 6.2.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në rastin në shqyrtim, Gjykata konstaton se kërkuuesja, Sindikata e Punonjësve të Policisë së Shtetit, është person juridik i regjistruar me vendim të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë nr. 3716,

datë 17.5.2007. Për pasojë, Gjykata vlerëson se kërkesja është një nga subjektet e parashikuara në nenin 134/1/f të Kushtetutës, pra legjitimohet *ratione personae* për ta vënë në lëvizje atë për kontrollin abstrakt të ligjit nr. 49/2012.

23. Gjithashtu, Gjykata vëren se kërkesja legjitimohet *ratione temporis*, pasi kërkesa e saj është paraqitur brenda afatit 3-vjeçar të parashikuar nga neni 50 i ligjit organik të kësaj Gjykate, duke pasur parasysh se ligji i kundërshtuar ka gjetur zbatim me dekretin e Presidentit të Republikës nr. 8349, datë 14.10.2013, “Për fillimin e funksionimit të gjykatave administrative”.

24. Në funksion të legjitimitetit *ratione materiae*, Gjykata vëren se bazuar në statutin e kërkuësës qëllimi i veprimtarisë së kësaj shoqate (neni 7) është nënshkrimi i kontratës kolektive të punës në emër dhe për llogari të anëtarëve të vet; përmirësimi i kushteve të punës dhe të drejtave sociale të anëtarëve; mbrojtja e interesave materiale dhe sociale të anëtarëve; mbrojtja e së drejtës për punë; kualifikimi profesional i anëtarëve; mbrojtja e të drejtave të fituara; përfaqësimi i anëtarëve në raport me të tretë; realizimi i bashkëpunimit, si dhe aderimi në organizata e forume të ngjashme ndërkombëtare; krijimi i fondit të solidaritetit në nivel sindikate; informimi i anëtarëve të sindikatës për çdo veprimtari për punën e bërë. Ndërsa sipas nenit 8 të këtij statuti detyra dhe qëllimi i sindikatës është mbrojtja e të drejtave të punës dhe atyre sociale për anëtarët e saj, çka e realizon me përfaqësimin që u bën, si dhe me ndihmën ligjore që u jep anëtarëve.

25. Nenet 45 dhe 56 të ligjit nr. 49/2012, objekt kundërshtimi, kanë përcaktuar një kategori çështjesh, të cilat, për shkak të vlerës së vogël të objektit të padisë, nuk mund të ankimohen në një shkallë më të lartë, ndërsa nenet 50 dhe 63 të ligjit 49/2012 parashikojnë respektivisht rastet kur Gjykata Administrative e Apelit apo Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë gjykojnë në dhomë këshillimi.

26. Në argumentet që kërkesja ka paraqitur para kësaj Gjykate për jokushtetutshmërinë e neneve të ligjit të kundërshtuar pretendohet cenimi i së drejtës për një proces të rregullt ligjor, i së drejtës për t’u dëgjuar, i së drejtës së ankimit apo i së drejtës për akses në gjykatë. Sikurse u theksua më lart (shih paragrafin nr. 18), kërkesja parashtron se ekziston lidhja e drejtpërdrejtë ndërmjet veprimtarisë së saj dhe normave të kundërshtuara, pasi objekti i veprimtarisë së saj konsiston në mbrojtjen e të drejtave dhe interesave të punonjësve të Policisë së Shtetit, në të cilat hyn edhe e drejta për t’iu drejtuar gjykatës për kundërshtimin e akteve që lidhen me marrëdhëniet e punës (pagës) që rregullohen nga ana e ligjit të kundërshtuar.

27. Gjykata vlerëson se edhe pse kërkesja parashtron se çdo anëtar i saj ka një interes të drejtpërdrejtë, të sigurt dhe vetjak në çështjen konkrete, lidhur me nenet 45 dhe 56 të ligjit nr. 49/2012, ajo nuk parashtron argumente kushte-tuese për cenimin e interesave konkretë të anëtarëve të saj. Nga ana tjetër, nenet 50 dhe 63 të ligjit *de quo* janë norma procedurale, të cilat nuk rregullojnë marrëdhënie që janë qëllimi i veprimtarisë së kërkuësës dhe nuk ushtrojnë ndikim të drejtpërdrejtë në veprimtarinë e saj.

28. Nga sa më lart, Gjykata, duke e vlerësuar legjitimitetin e Sindikatës së Punonjësve të Policisë së Shteti në vështirim të standardeve kushtetuese, çmon se ky subjekt nuk legjitimohet për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues, për arsye se nuk ka arritur të provojë lidhjen konkrete midis objektit të veprimtarisë së saj dhe dispozitave ligjore që kërkon të shpallen si të papajtueshme me Kushtetutën.

29. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkesja nuk ka arritur të justifikojë interesin e saj për të vënë në lëvizje Gjykatën, në kuptim të nenin 134/2 të Kushtetutës. Si përfundim, ajo nuk legjitimohet *ratione materiae* edhe për këtë kërkim.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/a, 131/f, 134/1/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vitore Tusha, Sokol Berberi, Besnik Imeraj, Gani Dizdari, Vladimir Kristo, Fatos Lulo